

"Duży". Bajki bez barier cz. XI Upośledzenie umysłowe

Opowiadanie dla dzieci w formie bajki psychoedukacyjnej, przybliżającej dzieciom w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym problemy funkcjonowania dziecka z niepełnosprawnością intelektualną (dawniej nazywaną upośledzeniem umysłowym). Wojtek, uczeń "zerówki" marzy, żeby być dużym i móc samodzielnie robić pewne rzeczy. Mama mówi, że jeszcze trochę, ale Wojtek chciałby wiedzieć, jak dużo musi jeszcze urosnąć. Mama wskazuje na placu zabaw chłopca, którego Wojtek zaczyna w myślach nazywać Dużym. Duży ma na imię Maciek, ma psa, z którym świetnie się dogaduje, ćwicząc różne sztuczki. Bardzo podoba się to dzieciom, które zaprzyjaźniają się z Maćkiem i wciągają go do swoich zabaw. Okazuje się, że Maciek, choć duży, ma trudności z liczeniem, czytaniem, nie przypomina sobie wielu rzeczy. Mama tłumaczy, że czasem dziecko rośnie tak jak inne dzieci, ale jego umysł nie nadąża za wiekiem. Określa to niepełnosprawnością intelektualną. Maciek, wie jednak dużo o psach. Umożliwia poznanie dzieciom swego wujka, przewodnika psa ratowniczego. Sam otrzymuje od wujka rolę pomocnika w pokazie psich możliwości. Dzieci są zachwycone, zazdroszczą Maćkowi. Książkę uzupełnia materiał graficzny pokazujący symbolicznie "świat Maćka" oraz posłowie dla rodziców i nauczycieli, wyjaśniające w jaki sposób akceptację rówieśników może zdobyć dziecko z niepełnosprawnością intelektualną, zaakceptowane najpierw przez dorosłych. Maciek nie spotyka się z nietolerancją i stygmatyzacją ze strony dorosłych, dlatego mimo braku pewnych umiejętności, dzieci znajdują w nim inne, mocne strony - choćby niezwykłą więź ze zwierzętami. Książka służy ciekawemu i aktywnemu spędzaniu czasu z dziećmi, a także przełamywaniu stereotypów dotyczących niepełnosprawności.

"Duży". Bajki bez barier cz. XI Upośledzenie umysłowe

Opowiadanie dla dzieci w formie bajki psychoedukacyjnej, przybliżającej dzieciom w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym problemy funkcjonowania dziecka z niepełnosprawnością intelektualną (dawniej nazywaną upośledzeniem umysłowym). Wojtek, uczeń „zerówki” marzy, żeby być dużym i móc samodzielnie robić pewne rzeczy. Mama mówi, że jeszcze trochę, ale Wojtek chciałby wiedzieć, jak dużo musi jeszcze urosnąć. Mama wskazuje na placu zabaw chłopca, którego Wojtek zaczyna w myślach nazywać Dużym. Duży ma na imię Maciek, ma psa, z którym świetnie się dogaduje, ćwicząc różne sztuczki. Bardzo podoba się to dzieciom, które zaprzyjaźniają się z Maćkiem i wciągają go do swoich zabaw. Okazuje się, że Maciek, choć duży, ma trudności z liczeniem, czytaniem, nie przypomina sobie wielu rzeczy. Mama tłumaczy, że czasem dziecko rośnie tak jak inne dzieci, ale jego umysł nie nadąża za wiekiem. Określa to niepełnosprawnością intelektualną. Maciek, wie jednak dużo o psach. Umożliwia poznanie dzieciom swego wujka, przewodnika psa ratowniczego. Sam otrzymuje od wujka rolę pomocnika w pokazie psich możliwości. Dzieci są zachwycone, zazdroszczą Maćkowi. Książkę uzupełnia materiał graficzny pokazujący symbolicznie „świat Maćka” oraz posłowie dla rodziców i nauczycieli, wyjaśniające w jaki sposób akceptację rówieśników może zdobyć dziecko z niepełnosprawnością intelektualną, zaakceptowane najpierw przez dorosłych. Maciek nie spotyka się z nietolerancją i stygmatyzacją ze strony dorosłych, dlatego mimo braku pewnych umiejętności, dzieci znajdują w nim inne, mocne strony - choćby niezwykłą więź ze zwierzętami. Książka służy ciekawemu i aktywnemu spędzaniu czasu z dziećmi, a także przełamywaniu stereotypów dotyczących niepełnosprawności.

Źródło: Joanna M. Chmielewska, Stowarzyszenie Rodziców Dzieci Niepełnosprawnych „ŚWIATEŁKO” w Szklarskiej Porębie. Publikacja powstała w projekcie „Bajki bez barier” opracowania i wydania serii bajek dotyczących niepełnosprawności, dofinansowanym przez PFRON